

Čj. UOOU-00237/13-38

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 3. července 2013 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost Česká pošta, s.p., se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1, IČO: 47114983, v souvislosti s používáním technologie GPS lokalizace, jako správce osobních údajů svých zaměstnanců podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., tím, že v době od 1. března 2012 do 6. února 2013 zpracovával prostřednictvím uvedené technologie, kromě údajů vypovídajících o navštívených doručovacích místech v rozsahu místo a čas, též osobní údaje nejméně 7770 svých zaměstnanců (doručovatelů) v rozsahu délka trasy, čas strávený na trase, samotná prošlá trasa a vyhodnocení, zda se doručovatel pohyboval pouze po svém okrsku, a to bez souhlasu dotčených zaměstnanců, resp. jiného právního titulu,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů, aniž naplnil některou z výjimek stanovených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů mimo případy uvedené v zákoně, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 80.000 Kč

(slovy osmdesát tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zpracováním osobních údajů zaměstnanců účastníka řízení prostřednictvím technologie GPS lokalizace (dále také „technologie“) bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), které bylo účastníku řízení, společnosti Česká pošta, s.p., doručeno dne 6. února 2013. Podkladem pro zahájení řízení byl písemný materiál shromážděný v rámci kontroly provedené u účastníka řízení inspektorkou Úřadu RNDr. Kamilou Bendovou, CSc., ve dnech 25. dubna až 25. září 2012, včetně kontrolního protokolu zn. INSP1-3568/12-12/BYT ze dne 4. října 2012 a rozhodnutí předsedy Úřadu o námitkách kontrolovaného zn. INSP1-3568/12-16 ze dne 3. ledna 2013.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že účastník řízení od 1. března 2012 do zahájení tohoto správního řízení (tj. 6. února 2013) provozoval technologii GPS lokalizace (systém Monitoring listovních zásilek) za účelem kontroly a optimalizace doručovacích okrsků (sledování vytíženosti doručovacích okrsků, zajištění obslužnosti monitorovaného území, ochrana zaměstnanců před nerovnoměrnou vytížeností apod.) a využití při vyřizování reklamací.

...

Ze spisového materiálu je dále zřejmé, že technologie byla používána všemi zaměstnanci účastníka řízení v typové pozici listovní doručovatel pěší a listovní doručovatel motorizovaný, přičemž se jedná o 7777, resp. 7770 (vyjádření účastníka řízení se v přesném určení počtu rozcházejí) listovních doručovacích okrsků a jeden okrsek představuje ekvivalent jednoho doručovatele v uvedených typových pozicích.

Ze spisového materiálu též vyplývá, že se systémem Monitoring listovních zásilek (resp. výstupy z této technologie) pracují regionální zástupci odboru regionální podpory logistické sítě a pověření zaměstnanci regionálních ředitelství a centrály účastníka řízení, přičemž přístup do systému přiděluje správce aplikace na základě schválené žádosti nadřízeným zaměstnancem a správcem aplikace (jak vyplývá ze zápisu z ústního jednání ze dne 1. června 2012 přístup do systému má dle vyjádření účastníka řízení 109 osob). Z Administrativně provozní dokumentace, monitoring listovních zásilek, verze 0.1, plyne, že přístup do technologie je logován. Systém sám o sobě neobsahuje jméno a příjmení doručovatele; možnost, jak spojit informace získané z technologie s konkrétní osobou doručovatele, je jejich porovnání s rozpisem služeb doručovatelů na příslušné poště.

V zápisu z ústního jednání zn. INSP1-3568/12-8/BYT ze dne 1. června 2012 účastník řízení uvedl, že získané údaje nejsou ani nebudou využívány v pracovněprávních vztazích. Ve vyjádření ze dne 13. září 2012 a v podaném vysvětlení ze dne 20. března 2012 účastník řízení uvedl, že technologií jsou zpracovávána pouze statistická data bez jakékoliv vazby na osobní data zaměstnanců účastníka řízení. V rámci projektu dochází ke zpracování zaznamenaných GPS souřadnic za účelem získání statistických dat o doručovacích okrcích a obslužnosti adresných bodů, přičemž cílem je zrychlení a zkvalitnění služeb poskytovaných v rámci plnění zákonné povinnosti účastníka řízení spočívající zejména v zabezpečení a v řádném

doručení svěřených zásilek a jiných hodnot příjemci. Účastník řízení dále argumentoval tím, že v hypotetickém případě, že by následně došlo ke ztotožnění konkrétního zaměstnance s konkrétním doručovacím okrskem (s poznámkou, že technologie takto není nastavena, není to jejím účelem a lze to z praktického hlediska v podstatě vyloučit), nedošlo by ke zpracování žádného osobního údaje zaměstnance účastníka řízení, který by byl získán a zpracován nad rámec množiny osobních údajů, které je účastník řízení oprávněn a zároveň povinen o svých zaměstnancích zpracovávat pro plnění svých povinností zaměstnavatele vyplývajících z pracovněprávního vztahu. Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 13. září 2012 poukázal ve vztahu k dané technologii na nutnost ochrany významných práv účastníka řízení jako držitele poštovní licence, zajištění technologicky optimálního a vyspělého systému doručování, plnění povinností ve smyslu zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), a rozhodnutí o udělení poštovní licence, tj. jako nástroje potencionální ochrany před reklamacemi a stížnostmi klientů, které řeší v rámci dohledu i Český telekomunikační úřad, a jako nástroje sloužícího k dosažení plnění základních požadavků držitele poštovní licence, a to zejména plnění parametru doby dopravy (povinnost dodat 95% obyčejných listovních zásilek v čase D+1).

Správní orgán vyzval účastníka řízení v oznámení o zahájení předmětného řízení ke sdělení, v jakém období byla účastníkem řízení používána technologie GPS lokalizace tak, jak je popsána v kontrolním protokolu zn. INSP1-3568/12-12/BYT ze dne 4. října 2012, kolik zaměstnanců (doručovatelů) bylo ve výše uvedeném období vybaveno tzv. tracerem, jakým způsobem byly dotčeni zaměstnanci o používání technologie informováni, a ke sdělení relevantní dokumentace pro provozování předmětné technologie v uvedeném období a k jejímu předložení.

Na základě výše uvedené výzvy obdržel správní orgán dne 21. února 2013 sdělení účastníka řízení, v němž uvedl, že uvedená technologie byla používána od 1. března 2012, a to způsobem, který je částečně, neúplným způsobem, popsán v kontrolním protokolu. Účastník řízení uvedl, že tzv. tracerem bylo vybaveno 7770 doručovatelů, jak je zaznamenáno v kontrolním protokolu. Dále uvedl, že doručovatelé byli informováni o používání uvedené technologie prostřednictvím metodického pokynu pro práci se systémem Monitoring listovních zásilek adresovaného vedoucím pošty a uvedeného v evidenci předpisů, přičemž povinností vedoucího pošty bylo seznámit doručovatele s používáním technologie a zpracováním dat touto technologií (viz kapitola 4.2 metodického pokynu). Dále pak uvedl, že pro provozování technologie byla v daném období relevantní Technická dokumentace GPS pro listovní doručovatele, architektura a infrastruktura, verze 04, ale pro pošty a zaměstnance byl důležitý výše uvedený metodický pokyn.

Dne 5. března 2013 nahlédl pověřený zaměstnanec účastníka řízení do spisu správního řízení. Následně obdržel správní orgán dne 8. dubna 2013 sdělení účastníka řízení, v němž opětovně konstatoval, že záměrem pro zřízení aplikace Monitoring listovních zásilek byla optimalizace pochůzkových okrsků jednotlivých doručovatelů s tím, že snahou je jednak zlepšit služby účastníka řízení (pro účely reklamace, pro účely včasnosti doručení zásilek) a jednak zajistit rovné pracovní podmínky pro všechny doručovatele, aby nebyli vytíženi diametrálně odlišně. Účastník řízení uvedl, že postup práce s aplikací je nejlépe zřejmý z jím přiložených printscreenů obrazovek aplikace Monitoring listovních zásilek, přičemž jediným

úkolem doručovatelů je ráno převzít tzv. tracer a odpoledne po návratu z pochůzky jej vrátit pověřené osobě na dané poště, která data z něj nahraje do dané aplikace. Dále uvedl, že odborová organizace byla seznámena se záměrem zřídít tuto aplikaci ještě před zahájením projektu a neměla zásadní připomínky, avšak z těchto jednání nejsou dohledatelné zápisy. Dále pak uvedl, že na vyžádání zajistí vyjádření předsedy největší odborové organizace u účastníka řízení, potvrzující výše uvedenou skutečnost.

Dne 16. dubna 2013 byla účastníku řízení v návaznosti na výše uvedené sdělení zaslána správním orgánem výzva ke sdělení kontaktních údajů jím zmíněné největší odborové organizace. Dne 9. května 2013 obdržel správní orgán předmětné údaje a na jejich základě zaslal dne 13. května 2013 předsedovi Podnikového koordinačního odborového výboru, České pošty, s.p. – OSZPTNS žádost o poskytnutí součinnosti, v níž byl požádán o sdělení, zda a kdy byl s předmětnou odborovou organizací projednán záměr účastníka řízení týkající se zpracování osobních údajů zaměstnanců prostřednictvím technologie GPS lokalizace, resp. kdy a jakým způsobem byla odborová organizace o záměru informována, jaké bylo stanovisko odborové organizace k tomuto zpracování, co je jí známo o stanovisku jednotlivých zaměstnanců účastníka řízení k prováděnému zpracování před jeho zahájením i v jeho průběhu, včetně doložení jednotlivých sdělení, a o sdělení dalších relevantních informací k předmětu řízení.

Dne 24. května 2013 bylo doručeno správnímu orgánu sdělení předsedy Podnikového koordinačního odborového výboru, České pošty, s.p. – OSZPTNS, ve kterém uvedl, že celkový záměr nasazení GPS byl s jejich odborovou organizací projednáván v rámci pravidelných setkání s hospodářským vedením účastníka řízení. Problematika zpracování osobních údajů zaměstnanců pro jiné než pracovní výstupy projednávána nebyla, přičemž písemné výstupy nejsou k dispozici, neboť vše bylo provedeno na základě prezentací a následných dotazů. Výstupem pak bylo, že bude zahájen zkušební projekt a na základě jeho úspěšnosti bude pokračovat uvedení celého systému do praxe. Smyslem společných jednání pak byla jednoznačně otázka nastavení optimálních procesů vytíženosti zaměstnanců, sledování pohybu a vytížení vozidel, zajištění co možná největší bezpečnosti zaměstnanců při výkonu práce a ostatních oblastí bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Dále uvedl, že jejich odborová organizace nemůže mít zásadní výhrady k nasazování nových technologií a k jejich zaměření na zkvalitnění poskytovaných služeb. Tyto výhrady nejsou ani proti celkovému záměru, pokud budou dodrženy všechny výše popsány zásady týkající se smyslu a celkové užitečnosti jejich nasazení. Dále pak uvedl, že reakce doručovatelů vybavených GPS byla a je spíše negativní, což však může být důsledek nedostatečné informovanosti o smyslu a využití tohoto zařízení včetně nakládání s údaji, které jsou předmětem sledování a monitorování. Domnívá se, že v žádném případě nemůže jít o zneužití osobních údajů, ale o výstup z pracovního procesu, který povede k objektivnímu zajištění potřeby a smyslu práce.

Dne 29. května 2013 bylo doručeno správnímu orgánu sdělení účastníka řízení, ve kterém uvedl ... Dále uvedl, že nyní postupuje účastník řízení v souladu s rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů a mapuje pouze navštívená doručovací místa, přičemž naplnil obě uložená nápravná opatření k datu 31. března 2013, tj. účastník řízení nezpracovává osobní údaje v souvislosti s provozováním technologie GPS, s výjimkou údajů vypovídajících o navštívených

doručovacích místech v rozsahu místo a čas a zároveň zlikvidoval dosud zpracovávané osobní údaje v souvislosti s provozováním této technologie s výjimkou údajů vypovídajících o navštívených doručovacích místech.

Dne 29. května 2013 byla správním orgánem účastníku řízení zaslána výzva k seznámení s podklady rozhodnutí. Dne 13. června 2013 pověřený zaměstnanec účastníka řízení nahlédl do spisu tohoto správního řízení. K předmětu řízení se jeho účastník následně vyjádřil podáním ze dne 25. června 2013.

Podle tohoto vyjádření bylo zjištěno ... Podstatou technologie tak je dle účastníka řízení evidence a anonymní zpracování údajů statistické povahy a ztotožnění s konkrétní osobou je efektivně zamezeno. Proto je přesvědčen, že ani v původní podobě (před přijetím opatření k nápravě uložených Úřadem) aplikace technologie nepředstavovala systematické zpracování osobních údajů, a to z důvodu nenaplnění zákonného požadavku určitelnosti subjektu údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. Při posuzování, zda je možné identitu fyzické osoby v konkrétním případě určit, ať už přímo nebo nepřímo, je podle přesvědčení účastníka řízení nutno přihlížet k objektivním možnostem, které v daném případě mohou být pro identifikaci osoby rozumně použity.

Účastník řízení považuje dále za podstatné, že i kdyby bylo použití technologie v některých výjimečných případech (například při vyřizování žádosti zaměstnance, při reklamaci) za vynaložení náročných technicko-organizačních opatření označitelné za zpracování osobních údajů, bylo by i takový postup vzhledem ke specifickým okolnostem věci nutno považovat za souladný s právem. Informace o pohybu zaměstnance se sjednaným druhem práce poštovního doručovatele v místě a čase je nutno považovat nikoli za údaj o zaměstnanci ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., ale za informaci o výkonu sjednané práce, který je samotnou podstatou jeho pracovněprávního vztahu. Vzhledem ke zvláštní povaze práce poštovního doručovatele je údaj o pohybu po doručovacím okrsku informací o tom, zda se zaměstnanec vůbec zdržoval na místě výkonu své práce a zda svou práci vykonával. I kdyby tedy bylo ve výjimečném konkrétním případě používání technologie posouzeno jako zpracování osobních údajů, účastník řízení je v souladu s § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. oprávněn zpracovávat veškeré osobní údaje svých zaměstnanců nezbytné pro realizaci zákonných práv a plnění zákonných povinností zaměstnavatele. Vzhledem k charakteru práce poštovního doručovatele lze vyhodnocení charakteru trasy povinně absolvované jednotlivými zaměstnanci (její délky, zatíženosti, skladby obslužných míst, prováděných úkonů atd.) považovat za vhodný a přiměřený prostředek, kterým může účastník řízení své zákonné povinnosti efektivně naplňovat.

V průběhu řízení vyplynul dle názoru účastníka řízení i další relevantní právní titul, na jehož základě by bylo možné aprobovat zpracování příslušných osobních údajů. Účel optimalizace pochůzkových okrsků a zlepšení služeb účastníka řízení (pro účely reklamace, pro účely včasnosti doručení poštovních zásilek) je nezbytným předpokladem plnění jeho zákonných povinností, neboť je výlučným provozovatelem poštovních služeb zatíženým závazkem veřejné služby ve smyslu poskytování poštovních služeb v jejich základním (kvantitativně i kvalitativně vymezeném) rozsahu. Tato povinnost je mu závazně uložena normami evropského i vnitrostátního práva, zejména zákonem o poštovních službách. Účastník řízení je povinen

zajišťovat poskytování základních poštovních služeb v zákonem a prováděcími předpisy stanovené kvalitě na celém území České republiky ve vztahu ke všem potenciálním doručovacím místům. Proto i údaj o průběhu celé trasy, absolvované doručovatelem, je pro něj podstatný. Součástí povinností účastníka řízení totiž není pouze kvalita služby (tedy že zásilka dostihla správného adresáta v neporušeném stavu), ale i rychlost poskytované služby (trasa obcházení doručovacích míst, jejich případné křížení atd., jsou v tomto ohledu relevantní).

Účastník řízení dále uvedl, že podléhá při poskytování tzv. základních poštovních služeb kontrole Českého telekomunikačního úřadu (vzhledem k tomu, že v roce 2011 nesplnil normu stanovenou Českým telekomunikačním úřadem, tento úřad s ním vedl správní řízení o uložení pokuty, aby se kvalita poskytovaných služeb dostala na zákonem a jeho prováděcími předpisy stanovenou úroveň). Proto považuje za postavené najisto, že poskytování poštovních služeb určité nepodkročitelné kvality (včetně rychlosti, spolehlivosti a pravidelnosti, dodržení ochrany listovního tajemství doručovaných zpráv a další) je neoddelitelnou součástí jeho zákonné povinnosti. Bezvadné poskytování takto definovaných služeb je navíc kvalifikovaným veřejným zájmem. Optimalizace služeb tak, aby vyhovovaly závazným kvalitativním požadavkům a poštovním podmínkám, a to i využitím technologie, je tak plněním zákonné povinnosti účastníka řízení. Využití technologie ke splnění tohoto legitimního účelu je ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. nezbytným a současně přiměřeným prostředkem. Dalším právním titulem, ve smyslu § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., je pak požadavek ochrany práv a právem chráněných zájmů zaměstnanců účastníka řízení, potažmo uživatelů poštovních služeb. V průběhu řízení nebyly dle jeho názoru zjištěny žádné skutečnosti svědčící pro možný závěr, že použití technologie (pokud by bylo ve výjimečných případech posouzeno jako zpracování osobních údajů) v nepřijatelně invazivní míře zasahuje do soukromého a osobního života jeho zaměstnanců. Ze zjištění v průběhu řízení nevyplývá, že by doručovatelé byli aplikací technologie jakkoli dotčeni mimo výkon svých pracovních povinností (např. že by měli příslušné zařízení zapnuté během pauzy, či jiných úkonů mimo samotný výkon práce, na něž mají zákonný nárok).

Pro úplnost věci účastník řízení zdůrazňuje, že považuje za nepochybné, že neexistuje jakýkoli zákonný důvod pro to, aby zaměstnancům, jejichž náplní práce je obchůzka doručovacího okrsku, oproti zaměstnancům v jakémkoli jiném sektoru služeb, svědčilo privilegium „zapovídat se“ na úkor výkonu práce, či se zajít najíst anebo nakoupit mimo k tomu určenou přestávku v pracovní době. Nelze odhlédnout od toho, že neefektivní využívání pracovní doby je v souladu s pracovněprávní úpravou důvodem výpovědi danou zaměstnavatelem zaměstnanci, až okamžitého zrušení pracovního poměru ze strany zaměstnavatele. Vzhledem k okolnostem věci nebyla aplikace technologie dle přesvědčení účastníka řízení ani v rozporu s § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, neboť jeho zvláštní povaha činnosti jako zaměstnavatele je založena zákonem a dalšími obecně závaznými normami. Účastník řízení jako poskytovatel služby ve veřejném zájmu a subjekt vázaný povinnostmi zajistit dodržování listovního a poštovního tajemství ve smyslu čl. 13 Listiny základních práv a svobod a § 16 zákona o poštovních službách disponuje důvody hodnými zvláštního zřetele, proč monitorovat pohyb svých doručovatelů. Jak dovodila aktuální komentářová literatura, důvodem opatření může být mj. ochrana majetku zaměstnavatele i kontrola pracovní výkonnosti zaměstnance. Byly tak

překonány názory, které právo opatření omezujících zaměstnance přiznávaly pouze zaměstnavateli vykonávajícímu činnost zvlášť nebezpečnou či mimořádně ohrožující. Jak navíc vyplynulo z průběhu řízení, způsob, jakým tak účastník řízení činil a jakým následně pracoval s nashromážděnými výstupy technologie, nepředstavovaly nepřiměřený zásah do soukromí zaměstnance. Přiměřená omezení je přitom dle názoru účastníka řízení zaměstnanec povinen snést.

Účastník řízení dále shrnuje, že podal správní žalobu proti rozhodnutí předsedy Úřadu o námitkách čj. INSP1- 3568/12-16 ze dne 3. ledna 2013 a že, přes své přesvědčení o legálnosti svého postupu, provedl ve lhůtě stanovené kontrolním protokolem veškerá uložená opatření a podal o tom v Úřadem stanovené lhůtě písemnou zprávu. V průběhu předmětného řízení o údajném správním deliktu pak poskytoval Úřadu veškerou potřebnou součinnost.

Pro případ, že se Úřad ani po provedeném řízení neztotožní s výše prezentovaným názorem, považuje účastník řízení za významné pro případné úvahy o opodstatněnosti a výši uložené pokuty především následující skutečnosti relevantní pro posuzování závažnosti, způsobu, době trvání, následků protiprávního jednání a okolností, za nichž k jednání došlo.

Účastník řízení konzultoval svůj záměr zavedení technologie s Úřadem již před jeho realizací. Prokázal tím svůj zájem o právně konformní postupy na úseku agendy ochrany osobních údajů. Dále vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby (Úřadem případně shledanému) porušení právní povinnosti zabránil, a to jak výše uvedenými preventivními konzultacemi, tak efektivními organizačně technickými opatřeními, jež fakticky zabraňují propojení výstupů technologie s konkrétními fyzickými osobami. Účastník řízení také veškeré postupy řešené Úřadem v probíhajícím řízení realizoval od samotného počátku naprosto otevřeným způsobem, a to jak ve vztahu k Úřadu, tak ve vztahu k adresátům podnikaných opatření. Doručovatelé byli se smyslem a podobou technologie podle nejlepších možností účastníka řízení (v souladu s interními závaznými předpisy podniku a prostřednictvím odborové organizace) seznámeni. Doba trvání aplikace technologie v plném rozsahu (posléze omezeném uloženými kontrolními opatřeními) byla velmi omezená. Dotčení zaměstnanci byli o používání technologie informováni prostřednictvím odborové organizace a prostřednictvím metodického pokynu na vedoucí poboček, kteří byli povinni seznámit s používáním technologie jednotlivé doručovatele.

Jak vyplývá z písemného vyjádření předsedy největší odborové organizace společnosti Česká pošta, s.p., předloženého Úřadu v rámci řízení, účastník řízení záměr využití předmětné technologie s odborovou organizací opakovaně projednával. Odborová organizace byla s využitím výstupů technologie pro pracovní účely nejen ztotožněna, ale výslovně je považuje za významné pro řešení otázky vytíženosti zaměstnanců, sledování pohybu a vytíženosti vozidel, zajištění maximální míry bezpečnosti zaměstnanců při výkonu práce a ostatních oblastí bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a řešení stížností uživatelů poštovních služeb. Tento názor je nutno podle přesvědčení účastníka řízení zohlednit, neboť by bylo nejméně vhodným výstupem probíhajícího řízení takové řešení, které bude ve svém důsledku k výrazné újmě jeho zaměstnanců. Pokud by přetrvávaly dílčí problémy v oblasti informovanosti zaměstnanců je připraven takový problém obratem řešit a o způsobu tohoto řešení

Úřad v případě zájmu informovat. Pokud se některý z jeho zaměstnanců cítil v individuálním případě zasažen ve své sféře chráněné § 10 a násl. občanského zákoníku, účastník řízení nijak nepochybně možnost takových jednotlivců řešit tuto záležitost právními prostředky k tomu určenými, tedy soukromoprávními instituty.

Co se týče následků jednání, má účastník řízení za to, že následky na úseku ochrany osobních údajů fyzických osob (jeho zaměstnanců) vůbec nenastaly. Veškeré údaje v rozsahu požadovaném Úřadem byly zlikvidovány, výstupy technologie nebyly s údaji konkrétních zaměstnanců propojeny, žádné výstupy se nedostaly mimo sféru striktně omezeného okruhu pověřených osob.

Podle výkladu zákona č. 101/2000 Sb. je Úřad povolán při úvahách o uložení případné sankce uvážit i další relevantní okolnosti, nad rámec zákonem výslovně (leč pouze demonstrativně) vypočtených. Co se týče okolností věci, považuje účastník řízení za nepochybné, že se jedná o velmi složitou problematiku, u níž je proces nalézání jednoznačného řešení velmi komplikovaný. Dále považuje za podstatné, že se prostřednictvím řízení zahájeného Úřadem vyjasňují právní otázky, jejichž interpretace není ustálená a nabývá vzhledem k vývoji nových technologií a stále se zvyšujícím požadavkům na kvalitu poskytovaných služeb na významu. Není bez významu, že případy nespokojenosti jednotlivých jeho zaměstnanců s využíváním technologie mohou být dány celkově vysokou úrovní vytížení poštovních doručovatelů. Touto připomínkou nijak nebagatelizuje význam pocitu komfortu v pracovněprávním prostředí, ba právě naopak zdůrazňuje, že smyslem využívání technologie je optimalizace postupů, která povede k optimálnímu rozložení pracovního vytížení jednotlivých zaměstnanců.

K předmětu tohoto řízení uvádí správní orgán následující. Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitého subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Vzhledem k tomu, že výstupem z předmětné technologie byl záznam trasy doručovatele na mapových podkladech včetně záznamu časového průběhu pochůzky v daném dni, který byl vyhotovován po celou pracovní dobu (s výjimkou vypnutí zařízení zaměstnancem z důvodu zákonem stanovených překážek v práci na straně zaměstnance), a na příslušné poště, pod kterou doručovatel spadá, je k dispozici rozpis služeb jednotlivých doručovatelů (kdo, kdy a kterou trasu obsluhoval), je nade vše pochybnost zřejmé, že účastník řízení (resp. pověření zaměstnanci) měl možnost zkompletovat takto získané údaje, i když nejsou soustřeďovány na pobočce, kde působí konkrétní doručovatel. Účastník řízení měl tedy možnost přiřadit záznam prošlé trasy a jejího časového průběhu ke konkrétnímu doručovateli, ačkoliv údaje jsou uchovávány ve dvou odlišných databázích (tj. výstupy z technologie a rozpisy služeb), které však obě spravuje účastník řízení. Informace o doručovatelích, které byly získány prostřednictvím tzv. traceru, v rozsahu délka trasy, čas strávený na trase, samotná trasa, vyhodnocení, zda se doručovatel pohyboval pouze po svém okrsku, evidence a zobrazení sledovaných událostí označených doručovatelem v průběhu pochůzky, procentuální vyjádření obslužnosti okrsku, obsažené v systému účastníka řízení, jsou tedy osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť je nepochybné, že jejich přiřazením k rozpisu služeb lze

zpětně jednoznačně identifikovat konkrétního doručovatele, ke kterému se informace vztahují. Nejedná se tedy pouze o statistické údaje, jak opakovaně uvedl účastník řízení.

Současně je v této souvislosti nutné zdůraznit, že nelze souhlasit s názorem účastníka řízení, že informace o pohybu zaměstnance není osobním údajem ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. Takový výklad je v přímém rozporu s definicí, která je v uvedeném zákonném ustanovení obsažena, když osobním údajem je jakákoliv informace, která se týká konkrétní fyzické osoby, což nepochybně informace o pohybu zaměstnance splňuje (s tím nijak nesouvisí to, jakým způsobem lze s takovým údajem nakládat).

Za zpracování osobních údajů je podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. považována jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Jelikož osobní údaje doručovatelů byly prostřednictvím tzv. traceru minimálně shromažďovány a dále uchovávány v systému spravovaném účastníkem řízení, jedná se o zpracovávání osobních údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení rozhodl o zpracování osobních údajů svých zaměstnanců (doručovatelů) prostřednictvím tzv. traceru resp. systému Monitoring listovních zásilek. Stanovil tak účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za ně. Je tedy správcem osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. Proto je povinen při zpracování osobních údajů dodržovat všechny povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., včetně povinnosti stanovené § 5 odst. 2 tohoto zákona.

Správce osobních údajů může dle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě výjimek uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g).

Podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. lze zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů, jestliže správce provádí zpracování nezbytné pro dodržení své právní povinnosti. Žádný právní předpis přímo ani nepřímo účastníku řízení neukládá povinnost monitorovat každodenně zaměstnance při výkonu jejich práce (tj. po celou pracovní dobu, kterou tráví mimo budovu pošty) za účelem optimalizace doručovacích okrásků ani pro účely vyřizování reklamací (tj. zjištění, zda na konkrétní místo bylo v konkrétní dobu doručováno). Účastník řízení je povinen dle zákona o poštovních službách a dle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, zajistit zabezpečení a řádné dodání poštovních zásilek a jiných hodnot. Ze Základních kvalitativních požadavků podle rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu čj. 76 026/2008-608, čj. 11 003/2009-608, čj. 54 801/2009-608, čj. 29 376/2010-608, čj. 136 663/2010-610, čj. 29 635/2009-608, čj. 3 799/2011-610, čj. 148 691/2010-610, čj. 28 064/2011-610, čj. ČTÚ-45 670/2011-610, čj. ČTÚ-100 006/2011-610 a čj. ČTÚ 86 656/2012-610, účinných od 1. července 2012 (dostupné na stránkách www.ctu.cz), vyplývá povinnost zajistit poskytování služeb ve stanovené kvalitě;

konkrétně v § 6 až § 8 stanovují povinnosti při dodávání poštovních zásilek adresátům (např. povinnost zajistit alespoň jedno dodání denně). Podle § 3 odst. 2 písm. b) zákona o poštovních službách (s účinností od 1. ledna 2013) platí, že základní služby musí být poskytovány ve stanovené kvalitě, která je v souladu s potřebami veřejnosti, a dále (podle § 3 odst. 2 tohoto zákona) prováděcí právní předpis stanoví způsob poskytování a zajišťování základních služeb tak, aby byl realizován v kvalitě, jež je ve veřejném zájmu nezbytná (dále jen „základní kvalitativní požadavky“). Základní kvalitativní požadavky zabezpečí zejména rychlost, spolehlivost a pravidelnost základních služeb, dostatečnou hustotu obslužných míst zajišťujících poštovní podání, jakož i nezbytnou úroveň informovanosti uživatelů o způsobu zajištění základních služeb.

Na základě shromážděného spisového materiálu správní orgán konstatuje, že rozsah účastníkem řízení zpracovávaných údajů (tak jak byl popsán výše, tj. monitorování celé trasy doručovatele) neodpovídá účelům využití předmětné technologie, které si vymezil sám účastník řízení, tj. přesahuje jejich rámec a je nepřiměřený. K dosažení účelu optimalizace doručovacích okrsků je jistě dostatečný monitoring doručovatelů po určitou předem stanovenou dobu (v rozsahu několika dní) s následným vyhodnocením výsledků. Pro účely případného vyřizování reklamací a zajištění kvality poskytovaných poštovních služeb (zejména zabezpečení a řádného doručení svěřených zásilek) je dostatečné shromažďování a vyhodnocování údajů o navštívených doručovacích místech (v rozsahu místo a čas). Rovněž ve vztahu k plnění povinností vyplývajících z pracovněprávních předpisů v daném případě není třeba provádět nepřetržité sledování zaměstnanců a neodůvodňuje jej ani povaha činnosti účastníka řízení (jak bude popsáno níže), přičemž se jedná o závažný zásah do soukromí zaměstnanců vyplývající ze soustavného monitorování celé trasy doručovatele. Plnění povinností jednotlivými zaměstnanci je přitom možné kontrolovat i méně invazivními způsoby. Zpracování osobních údajů za výše uvedenými účely, v rozsahu vymezeném účastníkem řízení a zjištěném kontrolou, tak nelze považovat za plnění zákonné povinnosti ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., jelikož jím nebyl zachován přiměřený a nezbytný rozsah, tj. jsou jím monitorovány údaje o pohybu doručovatelů mezi jednotlivými doručovacími body, aniž je to nezbytné.

V daném případě nelze aplikovat ani výjimku uvedenou v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., podle kterého lze zpracovávat údaje bez souhlasu subjektu údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby; takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Zpracování osobních údajů, které bylo prováděno účastníkem řízení ve výše uvedeném rozsahu, nenaplnuje požadavek proporcionality z hlediska vztahu ochrany práv účastníka řízení a zásahu do soukromí jednotlivých doručovatelů. Správní orgán považuje soustavné sledování zaměstnanců za účelem optimalizace doručovacích okrsků (resp. vyřizování reklamací) za závažný a zcela nedůvodný zásah do jejich soukromí, aniž by, jak již bylo uvedeno výše, účastník řízení využil možnosti, které jsou z hlediska soukromí méně invazivní a které nepochybně existují, popř. se omezil na využití technologie v omezeném rozsahu (jednorázové či krátkodobé v řádu několika dnů). Za účelem zabezpečení a řádného doručení poštovních zásilek ve vztahu k ochraně práv účastníka řízení a jeho zaměstnanců považuje správní orgán za přípustné a odpovídající stanovenému účelu zpracování

osobních údajů prostřednictvím dané technologie v rozsahu údajů o doručovateli navštívených doručovacích místech (viz výše). Na jednání účastníka řízení tak nelze aplikovat žádnou z výjimek uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.

K otázce zásahu do soukromého a osobního života subjektů údajů správní orgán poukazuje též na § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., podle kterého zaměstnavatel nesmí bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobuje zaměstnance otevřenému nebo skrytému sledování, odposlechu a záznamu jeho telefonických hovorů, kontrole elektronické pošty nebo kontrole listovních zásilek adresovaných zaměstnanci. Podle § 316 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb. zaměstnavatel, u něhož je dán závažný důvod spočívající ve zvláštní povaze jeho činnosti, který odůvodňuje zavedení kontrolních mechanismů podle odstavce 2, je povinen přímo informovat zaměstnance o rozsahu kontroly a o způsobech jejího provádění. Právo na respektování soukromého života zahrnuje i právo na respektování určité míry soukromí v zaměstnání, jelikož v rámci pracovní činnosti má většina lidí značnou, ne-li největší příležitost navazovat a rozvíjet vztahy s vnějším okolím (srov. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci Niemietz v. Německo ze dne 16. prosince 1992). Je zřejmé, že účastník řízení zajišťuje veřejný zájem společnosti na doručování poštovních zásilek, nicméně v povaze činnosti účastníka řízení spočívající v doručování zásilek nespátřuje správní orgán zvláštní povahu, která by odůvodňovala stálé monitorování zaměstnanců. Dle názoru správního orgánu totiž nelze (v rozporu s tvrzením účastníka řízení) zvláštní povahu činnosti zaměstnavatele automaticky ztotožňovat se zaměstnavateli, jejichž činnost je upravena speciálními právními předpisy. Naopak, bylo by lze předpokládat, že v případě, že by zákonodárce měl činnost účastníka řízení za natolik specifickou, pak by mohl v příslušných právních předpisech upravit i otázky, které by se k této zvláštní povaze vázaly (tj. včetně specifik pracovněprávních vztahů).

K vyjádření účastníka řízení dále správní orgán uvádí, že nelze souhlasit s tím, že jeho jednání nemělo na úseku ochrany osobních údajů žádný následek. Správní orgán k této otázce odkazuje na čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod a související judikaturu, podle které systematické sbírání a uchování osobních údajů je zásahem do soukromého života (srov. Kmenc, J., Kosař, D., Kratochvíl, J., Bobek, M. Evropská úmluva o lidských právech. Komentář. 1. vydání. Praha, C. H. Beck, 2012, str. 914, bod 71). Této skutečnosti pak odpovídá závazek státu chránit soukromí před zásahy ze strany třetích soukromých subjektů.

Pokud se týká konzultací mezi účastníkem řízení a Úřadem, které se týkaly zavedení technologie, správní orgán má za to, že tuto skutečnost nelze posoudit jako polehčující, resp. liberační, jak ji předkládá účastník řízení. Je totiž nezbytné zdůraznit, že účastník řízení zavedl technologii i přes provedené konzultace ve zřejmém rozporu s podmínkami, které pro její provozování Úřad během konzultací předestřel.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem

subjektů údajů, aniž naplnil některou z výjimek stanovených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona.

Podle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. se při rozhodování o výši pokuty přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání, následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno. Správní orgán v souladu s tímto ustanovením při stanovení výše pokuty vycházel z následujících skutečností.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti k vysokému počtu dotčených subjektů údajů (nejméně 7770) a k době neoprávněného zpracování osobních údajů (doba 11 měsíců). Z hlediska závažnosti správní orgán hodnotí jako přitěžující kritérium míru zásahu do zákonem chráněných práv. Tato míra je odvozena od skutečnosti, že údaje dotčených subjektů údajů byly shromažďovány a následně zpracovávány každodenně a monitorována byla celá trasa doručovatele.

Způsob protiprávního jednání účastníka řízení správní orgán nevyhodnotil jako přitěžující nebo polehčující okolnost. Účastník řízení se správního deliktu dopustil jednáním, které je popsáno ve výroku, tj. zpracováním osobních údajů bez relevantního právního titulu, což je v zásadě obvyklý způsob, kterým je zákon č. 101/2000 Sb. porušován. K tomuto kritériu proto správní orgán při úvaze o výši sankce nepřihlížel.

Jako k polehčující okolnosti (ve smyslu okolností, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno) bylo správním orgánem přihlédnuto zejména k tomu, že z hlediska účastníka řízení se z obecného pohledu jednalo o záměr, který je v souladu s právním řádem České republiky a směřuje ve prospěch jeho zaměstnanců i osob, kterým poskytuje své služby, tj. optimalizace doručovacích okrásků z hlediska pracovního vytížení zaměstnanců a vyřizování reklamací. Tento zákonný účel byl však proveden způsobem popsaným ve výroku a odůvodnění tohoto rozhodnutí, který je z hlediska zpracování osobních údajů nezákonný. Za polehčující okolnost považuje správní orgán i to, že před zahájením používání technologie byla věc projednána s odborovou organizací, která s jejím využitím v obecné rovině souhlasila, a dále skutečnost, že systémy, jejichž propojením byly subjekty údajů určitelné, byly technicko-organizačně odděleny. Po posouzení shora uvedených skutečností rozhodl správní orgán o uložení sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností, proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 3. července 2013

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností